

d'jectiu o substantiu indeterminat
 terme predicativa d'un verb
 altre que ser, estar i semblar.
Deia que no es tornaria vermell
i s'hi ha tornat. 4. Acompanyat
 un verb de propieció usat intran-
 sitivament. Es sorol: no hi sent.
No hi veu de cap ull. V., encara
haver acc. 3

¿ bres o no es hi donaràs?
Si em demana que hi dei-
xi el meu, l'hi desparé.

hi pron i adv. Es emprat: 1. Demanda
 el lloc on és o s'ordena, cap a on
 sa, alçà o alguna cosa. Es he dit que aneuim
a casa de la mare, i ara hi sou. Quan jo torni
nava de la plaça, ella hi anava. Aquesta
palanca està consentida: no hi passem. 2. La
manat que les posesis darrunt de la taula,
i no les hi has pasades. 3. Reemplaçant
una determinació introduïda amb la pre-
posició amb. S'havia promès amb X., però
no va arribar a casar-s'hi. 4. Reempla-
çant un complement introduït amb la
preposició en o amb la preposició a
(llocat que sigui un complement-directiu)
Bu peures sempre en ella; jo no hi peaso
mai. Es un mal clima: no m'hi puc
aiortumar. 5. Reemplaçant un ad-
verb hi pron. Es la forma que pren el
pronomen hi quan concorre amb el,
la, els o les (i, en el llenguatge col-
 quial, amb en). Si donaràs els hi-